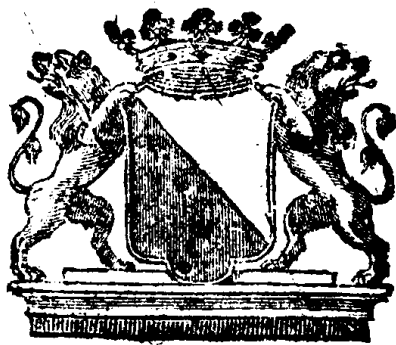


## UTRECHTSCHIE COURANT.

Vrydag

den 2. Mey.



## T U R K Y E N.

**CONSTANTINOPOLEN** den 25. Maart. Sedert tien dagen, zyn uit Corfu alhier aangekomen een Fregat en onderscheidene Russische Transportscheepen, die naar de Krim terug keeren; aan Boord van dezelve bevinden zich verscheidene Officieren van verschillende Rang, en onder anderen de Generaal Lascy. Deze Schepen hebben, uit oorzaak van tegenwind, nog niet kunnen vertrekken. Naar men verneemt, hebben de Russen, die zich op de Jonische Eilanden bevinden, besloten, om zich tot nader order, alleen Defensief te gedraagen.

Het gerucht sedert eenige dagen verspreid, als of er een Vreedebrek tusschen het Hof van Rusland en de Porte stond uit te barsten, blijkt tot heden van allen grond ontbloeit te zyn; echter is het zeker, dat van wederzyden, op de Grensen, voorbereidingen van Oorlog gemaakt worden.

## I T A L I E N.

**ROMEN** den 8. April. De H. Vader heeft deezer dagen een geheim Conclavie gehouden, in hetwelke hy de benoemingen voor verscheidene openstaande Bisddommen gedaan heeft. — In de laatst plaats gehad hebbende geheime Conclavie, hebben verscheidene Kardinaalen, hunne gevoelens op een nadrukkele wijze te kennen gegeven.

By aanhoudendheid trekken door deze Stad en derzelver ommeestreeken, een menigte Franche Troupes, welke bestemd zyn, om zich by de Armée in het Koninkryk van Napels te voegen. Onder deze Troupes bevindt zich ook een Bataillon Negers, het welk in Manina in Guarnisoon lag. — De Forteres van Gaëta blijft zich by aanhoudendheid verdedigen.

**NAPELS** den 3. April. Liëden uit Corfu alhier gearriveerd, verzekeren, dat den 10. Maart l. l. aldaar een bevel uit Petersburg was aangekomen, ingevolge van het welk de Russische Troupes, die zich op de Jonische Eilanden bevinden, van daar moeten vertrekken en over de Zwarte Zee naar Rusland terug keeren.

## E N G E L A N D.

**LONDEN** den 25. April. Eergisteren is in de beide Huizen van het Parlement de Boodschap des Konings in overweeging genomen. Lord Grenville deed in het Huis der Lords en de Heer Fox in dat der Gemeente een Redevoering, in dewelke beiden zich breedvoerig uitspreken over de onbillijkheid van de Bezittingen van Hanover, door den Koning van Pruissen; besluitende met den voorslag, om deswegens een Adres aan Zyne Majesteit aan te bieden, welk besluit by de beide Huizen met eenparigheid van stemmen goedgekeurd wierdt.

Van wegens Zyne Majesteit de Koning, is, met betrekking tot de bovengezegde bezittingen, de volgende Declaratie uitgevaardigd, welke aldus zynen aanvang neemt:

**GEORGE DE DERDE**, by de gratie Gods Koning van het vereenigd Koninkryk van Groot-Brittannië en Ierland; Beschermers des Geloofs; Hertog van Brunswyk en Lunenburg; Aarts-thesaurier en Keurvorst des Heiligen Roomschen Ryks.

Het Hof van Pruissen heeft thans erkend die vyandlyke oogmerken, welke het getracht had te bedekken door deszelfs vriendelyke betuigingen.

De Nota Verba, den 4. April, door den Pruisischen Envoyé, Baron Jacobi Klost, aan het Britsche Ministerie overgegeven, kondigt aan dat het Keurvorstendom Hanover in het bezit genomen is en dat de Havens van de Duitse Zee en van Lubeck voor de Engelsche Vlag zyn gesloten geworden.

Die verklaring logenstrafte alle die verzekeringen, by welken het Hof van Berlyn tot hier toe getracht heeft deszelfs handelwyzen te bemantelen, waarbij het nog daarboven voorgeeft, dat Zyne Pruisische Majesteit, door dit Staatkundig Systema, recht heeft op de dankbaarheid van alle de Noordelike Mogendheden.

Dus daadelyk ontzet van de oude Erfenis myner Familie en in myn recht van Souverein beledigd zynde, heb ik order gegeven tot die maatregelen, welke de eer van myn Kroon vordert; maar ik ben aan my zelf, aan Europa en aan myne Onderdaanen verschuldigd een openlyke verklaring te doen van myne gevoelens als Keurvorst van Brunswyk-Lunenburg, omtrent de onrechtmatige inname van myne Bezittingen in Duitschland.

Het is niet noodig te betogen hoe strydig deze daad is met de rechten der Natien en de Wetten van het Duitse Ryk. — De inbreuk, op dezelve gedaan, is zoo klaarlyklyk, dat die geen bewys noodig heeft. Het is den allerheiligsten grondregel van goede trouw, van eer en in de daad van de verschillende Staaten onder zich zelve en iedere Burgerlyke Maatschappij berust, met voeten treden, op gelooven, indien ik de oorzaak van zulk een handelwyze niet voor dezelve openleide in een authentiek verbaal, hetwelk ik order gegeven heb gereed te maaken.

De handelwyzen van het Hof van Berlyn, toen het Keurvorstendom bezet was door deszelfs eigene Troupes in 1801. — Het gedrag, dat ver van vriendlyk was, door hetzelfde geloostellingen, die op den Vrede van Luneville volgden. — De verklaring, die het deed, toen de Franschen zich gereed maakten tot eenen inval in het Keurvorstendom, — en laatstlyk de harde Voorwaarden, onder welken het trachte te bewylen, dat het ontruimd werd om deszelfs eigene Troupes, in plaats van de Franschen, daar in te brengen, — hadden te veel blyken gegeven aan het Gouvernement van Hanover, om hetzelfde niet te verplichten naar eenige tusschenkomst

van den kant deezer Mogendheid te staan, zelf niet toen zy op het punt stond met Frankryk in geschil te geraaken. De gebeurtenissen welke de aankomst der onderneeming in Hanover verzaagden, welke beraamd was tusschen Groot-Brittannië, Rusland en Zweeden, gaven de Pruisische Troupes gelegenheid om hen voor te komen, na dat de Franche Armée verplicht was geworden het Keurvorstendom te verlaten.

Die stap ging vergezeld met de vriendlykste betuigingen aan den kant van Pruissen. Het noodigde het Hanoversche Gouvernement, om de Regeering in myn naam waar te neemen en het overschot van de Armée byeen te verzamelen.

Het Land, reeds ongelukkig, gevoelde dubbel het gewigt van de Requisition, die door de Pruisische Corpsen gevorderd wierden, zonder het minste acht te slaan op den toestand, waarin de Franschen het gelaten hadden.

Na den ongelukkigen uitflag van den Veldtocht der Geallieerden, in het Zuiden van het Ryk, wierdt er eenen aanval op het Noorden verwacht.

Zyne Rus-Keizerlyke Majesteit, om de gevaren te vermyden, aan welken Pruissen mogt blootgesteld worden, plaatste, ingevolge de Conventie van Potsdam, zyne Troupes onder den Graave von Tollroy en het Corps van den Generaal Benningsen, onder de orders van Zyne Pruisische Majesteit, en beloofde hem daar en boven al den bystand, daar hy gelegenheid toe mogt hebben. Het was niet te verwachten, dat Pruissen van dit voordeel gebruik zoude maaken; gelyk ook niet van de belofte van de Subsidie, die het van Groot-Brittannië gevraagd had, om van Frankryk Voorwaarden te verkrygen, strydig met de belangen, tot welker bescherming deze hulpmiddelen bestemd waren. Des niettemin is het indedaad gebeurd. Het geheim Trafaat, waar van de uitwerkingen nu voor den dag komen, was geteekend door den Graaf von Haugwitz en den Franschen Generaal Duroc, den 15. December 1805. De bepaalde zaak hier by, was, dat Pruissen zich tegen Frankryk verklaaren zoude, ingeval die Mogendheid het voorstel van den Graaf von Haugwitz verwierp, hetwelk hy, ingevolge de Conventie van Potsdam, stond te doen.

Vervolgens voert zyne Maj. zyne bedenkingen aan, op den Brief den 25. January aan den Pruisischen Minister te Berlyn afgezonden, als ook op de Pruisische Nota, den 4. April aan het Britsche Gouvernement overhandigd. Zeggende onder anderen:

Pruissen erkend, dat het, door de gebeurtenissen van den Oorlog, geene kens had in de middelen, om deszelfs Monarchie en de Staaten van het Noorden te bevestigen. Het tracht het waarfchynlyk te maaken, dat het is gedwongen geworden, om zich zelf te vergrooten en om liever het instrument te worden, dan het voorwerp der wraak van myne vyanden.

Zulk een bekendenis voegt aan geene groote Mogendheid. Geheel Europa weet, dat het, voor de Bataille van Austerlitz, van Pruissen afhing, om de rust aan Europa te geeven, indien het dat deel in de zaken genomen had, welke zyn wezenlyk belang en de gefchondene eer van zyne Monarchie van hetzelfde vorderden. Het kan zich niet meer verontschuldigen, dat het zulk een gelegenheid heeft laten voorbygaan, en zelf sedert het gebeurde op den 2. December had het een Leger van 250,000 man, die nog gehengde de Overwinningen vanden Grooten Frederik, die in den besten toestand was en door de geheele Russische Armée ondersteund wierdt, waar van er twee Corpsen onder het Commando des Konings van Pruissen stonden.

Pruissen zoude buiten twyfel zekere gevaren geloopt hebben; doch het vond zich in eenen toestand, waarin alle gevaren moeten gewaagd worden om de eer van den Staat te handhaven. De Vorst, die aarzelt om een kens te doen, vernietigt den grond van zyne Militaire Monarchie, en Pruissen begint reeds te gevoelen de opofferingen, die het aan zyne Onafhanklykheid gedaan heeft.

De Nota van den 4. April zegt: „dat Frankryk het Keurvorstendom had aangemerkt als een overwonnen Land, en dat deszelfs Troupes op het punt gestaan hebben om er intrekken, om er finaal bezit van te neemen.

Het Keurvorstendom van Hanover, als een wezenlyk deel van het Duitse Ryk, is niet betrokken in den Oorlog tusschen Groot-Brittannië en Frankryk; niettemin is het onrechtvaardig aangerand door die Mogendheid, welke gefchikt was om het te bevryden.

Frankryk wierdt ten laastten gedwongen dat Land te verlaten, en veertigduizend van myne Troupes en die van myne Bondgenooten waren er gevestigd, toen de Graaf von Haugwitz het Trafaat teekende, door welke ik van myne Staaten beroofd wierdt. Het is waar, dat het Corps Rusfen toen stond, onder de dispositie des Konings van Pruissen; doch deszelfs Opperhoofd, met den geest van een moedig en eerlyk man, was niet te min gereed om te vegten, indien de Geallieerden van zynen Meester aangerand wierden; men zal niet spreken van het Fransch Guarnisoon, dat in Hameln bleef, ongenoegzaam in getal, ontbloeit van alle middelen van verdediging en op het punt van belegerd te zullen worden, toen de beloften van Pruissen het Plan vrydelde, om het te verlaten.

Wordende voorts ten slotte van deze Declaratie gezegd: Het oogmerk van Frankryk om definitief over het Keurvorstendom te beslissen, is gansch strydig met de betuigingen, die het zoo dikwyls gedaan heeft. Daarenboven is het strydig met het gebruik van den Oorlog; dewyl nimmer over een overwonnen Land wordt beslist voor den Vrede, en vooral niet op eenen tyd, waarin men verklaart tot den Vrede geneigd te wezen.

Pruissen had geen recht om te beoordeelen of Groot-Brittannië de middelen had, om zich tegen de wederkomst van myne Vyanden in het Keurvorstendom te verzetten. Deszelfs magt gaf het de middelen aan de hand, om den Oorlog niet eer ten einde te brengen, voor dat het het belang bereikt had, dat het verdedigde; maar het is moeylyk te begrypen in wat licht Pruissen

Zie verder den kant van deze Bladz.

## BATAAFSCHE REPUBLIEK.

**UTRECHT** den 1. Mey. Geduurende deze Maand, zal by den Raad van Financien in het Departement Utrecht, Presideeren den Heer C. J. Vos.

Gepasfeerden Dingsdag avond, arriveerden binnen deze Stad, de Heer Pymen, Secretaris van Staat voor de Zaken van Oorlog, vergezeld van den Heere van de Capelle, welke, na nachtverblyf in het Nieuwe Kasteel van Antwerpen gehouden te hebben, gisteren morgen weder van hier vertrokken zyn.

Z E E - T Y D I N G E N.

**AMSTERDAM** den 30. April. Den 28. en 29. decer in Texel binnengekomen R. Teber van New-York, T. Norman van Baltimore, A. Agenfen uit Noorwegen, F. Bremer van Zie verder den kant van de tweede Bladz.

genheden, welke die Conclavie geguarandeerd en reeds gerond hebben en nog steeds blyven toonen derzelver hoofslyke geneigdheid tot bewaaring myner Staaten.

Laatfelyk protesteer ik, op de allerplegtigste wys, voor my zelf en myne Erfgenamen, tegen de indringing op myne Rechten in het Keurvorstendom van Brunswyk-Lunenburg en deszelfs Onderhoofden, en ik herhaal, in hoedanigheid van Keurvorst, de Declaratie door den Minister van myne Kroon aan het Hof van Berlyn gedaan, dat geen voordeel, komende uit politieke schikkingen, veel minder eenige aanbieding hoegenaamd van eenige schadeloosstelling of equivalent my immer zal bewegen tot het vergeeten van het geen ik aan myne eigene waardigheid, aan de verknogtheid en voorbedeelde getrouwheid van myne Hanoversche Onderdaanen verschuldigd ben, om immer te bewilligen in de vervreemding van myn Keurvorstendom.

Gegeven in het Paleis van Windsor, den 20. April 1806, In het 40ste Jaar van myne Regeering. G E O R G E R E X.

lyn niet is de vrywillige uitdrukking van den wil van deszelfs Souverein, maar het gevolg van den invloed myner Vyanden in het Kabinet van dien Monarch. Alle de Hoven en de Staaten niettemin, die ordeelen kunnen over ontfangheden, welken zy toefchryven aan het Systema, door het Hof van Berlyn gevolgd, zullen moeten toestaan, dat de daden, gepleegd tegen een Souverein, met Zyne Pruisische Majesteit verbonden door Bloedverwantchap en door Vriendfchap, de veiligheid van Europa in grooter gevaar stellen, dan eenige daad van Vyandlykheid, die door een Mogendheid verrigt word, met welken men in een openbaren Oorlog is.

Overreed van de Rechvaardigheid van myne zaak, maak ik appél aan alle de Hoven van Europa, die belang hebben by het tegenaan van een Systema, hetwelk, door het bedrengen van het politiek bestaan van een wezenlyk deel van het Duitse Ryk, het geheel in gevaar stelt. Ik vorder, met allen ernst, de Constitutionele hulp, welke zy my verschuldigd zyn als Keurvorst van het Ryk, van deszelfs Doorluchtig Hoofd, gelyk ook van Rusland en Zweeden en die Mo-

zich beschouwt, om door zyne maatregelen Troupes weg te heipen, die Verdelingen zyn in het Keurvorstendom en de rust van het Noorden storen. Zyne Troupes zyn, ingevolge van het verraderlyk gedrag van deszelfs Kabinet, zoo wel vreemdelingen van het Keurvorstendom als die der Franschen.

Pruissen zou niet fpreken van deszelfs opofferingen op den tyd waarop deszelfs enigste verlangen is zich zelve te vergroeten, waare het niet om dat het gevolg het verlies van zyne onafhanklykheid en in hoe verre het van zynen pligt is afgeweken in het verlaten van een der oudste bezittingen van zyn huis en van Onderdaanen, die, te vergeefs, om bystand smeekten. Boven en behalven, dat deszelfs opoffering geen betrekking hebben met myn Staatkundig systema en aan hetzelfde geen recht geeft om zich de Regeering aan te maaken over myne Duitse Onderdaanen, welker getrouwheid nimmer gefaard heeft en die altyd legens myn Perfoon en een Familie van Vorsten, die federt zoo vele Eeuwen hun geluk g-zocht hebben, erkentlyk zullen blyven.

Het is klaarlyk, dat het gedrag van het Hof van Ber-

TEUTRECHT, BY DE LEEUW EN COMP.